

Cardioloog dr. M.I. Sedney neemt afscheid

“Het was fantastisch om de afdeling te zien groeien”

Haar eigen jeugd in Suriname inspireerde haar tot het volgen van de opleiding tot cardioloog. Als ze op 16 april afscheid neemt van Bronovo, kijkt ze terug op een lange carrière, vol bijzondere gebeurtenissen en wetenschappelijke verdiensten. Voorop stond altijd de patiëntenzorg.

Een hartkatheterisatiekamer opzetten in Bronovo, dat was de opdracht waarvoor cardioloog Sedney in 1992 naar Bronovo kwam. “Dat was een mooie opdracht”, vertelt Sedney. “Maar ik vond Bronovo óók een leuk ziekenhuis, een beetje chique. Ik kende het van mijn co-schappen.” Daarvoor werkte Sedney dertien jaar als cardioloog in het LUMC. Sedney voelt zich verbonden met Bronovo. “De stichteres van het ziekenhuis, Sara Katharina de Bronovo, is volgens het verhaal een welopgevoede dame die zich uitstekend beweegt in hoge kringen, maar ook gemakkelijk afdalt. Zo is het ziekenhuis ook. Hier komt iedereen: van de Koninklijke familie tot gedetineerden.”

Zij beschrijft zichzelf als een ‘eenvoudig Surinaams

meisje met ambitie’. Ze komt uit een grote familie. Toen ze op de mulo zat, overleed haar eenjarige zusje aan een hartaandoening. In Suriname kon ze daaraan niet behandeld worden. “Dat was het moment dat ik besloot cardioloog geworden. Ik behandel nu volwassenen, maar in het LUMC heb ik ook veel pacemakers geplaatst bij kinderen. Sommigen van hen heb ik later als volwassene in Bronovo teruggezien.”

Londen

“Het was fantastisch om de afdeling cardiologie hier te zien groeien”, zegt Sedney terugkijkend. “Het vakgebied kreeg steeds meer subspecialismen, en die kwamen ook naar Bronovo.” Voor dotterprocedures worden de patiënten van Bronovo verwezen naar het LUMC of wel eens naar het OLVG, waarmee volgens Sedney een uitstekende samenwerking is. Een bijzondere tijd was de periode (in de jaren 1993 en 1994) dat er lange wachtlijsten waren voor een dotterbehandeling. Toen reisde Sedney mét haar patiënten af naar Londen, om de behandeling daar zelf uit te voeren. “Ik had mijn ervaring uit het LUMC en toen de artsen in Engeland zagen dat ik het kon, lieten ze me mijn gang gaan, ik kreeg een aanstelling als visiting consultant. De verzorging daar was geweldig. En we hadden geen wachtlijsten!” De verzekeraar betaalde omdat de totale kosten niet hoger waren dan een behandeling in Nederland.”

Leading

Mooi aan Bronovo vindt Sedney dat het als klein ziekenhuis genoeg faciliteiten biedt om goed wetenschappelijk onderzoek te doen, onder meer door de begeleiding vanuit het eigen research bureau. Sedney publiceerde en begeleidde zelf meerdere onderzoeken, met name over pacemakers. Niet voor niets werd ook voor vakgenoten uit het land een ‘Leading Lady symposium’ georganiseerd. “Ik heb een ferm standpunt in de discussie over wat de beste geleider is op het gebied van pacemakers.” In de loop van haar carrière vervulde Sedney verschillende bestuursfuncties. De belangrijkste vindt ze

“Huisartsen kunnen heel goed inschatten wat voor type dokter de patiënt nodig heeft.”

zelf haar voorzitterschap van de Stafmaatschap, van 2005 tot 2009. Met de huisartsen in de omgeving heeft Sedney altijd een goed contact gehad. Ze kwamen elkaar regelmatig tegen, tijdens nascholingen, bedside teaching, vragenuurtjes. “Je leert elkaar dan op een andere manier kennen en dat is prettig en nuttig. Als je de band aantrekt, pak je sneller de telefoon. Wat me opvalt, is dat huisartsen heel goed kunnen inschatten welk type arts een patiënt nodig heeft.”

Brasa

“Ik heb dertig jaar lang heel graag mijn energie gestoken in de zorg voor mijn patiënten. Het was fijn dat te doen.” Het leidde tot bijzondere contacten en blijken van waardering. Zo hecht Sedney aan de hanger die één van de diaconessen op haar stervensbed voor haar had klaargelegd. Of aan een briefje, in hanen-

poten, van een 93-jarige patiënt. “Dat zijn symbolen voor het vertrouwen dat de patiënten me gaven. Dat zijn dubbele cadeaus.” Bij haar afscheid kregen haar patiënten een ‘brasa’, een omhelzing op zijn Surinaams. “Er waren mensen die niet loslieten. Dat was heel emotioneel voor mij. Het gaf me het ultieme gevoel van wat ik had bereikt en teruggekregen. Heel bijzonder.” Na haar afscheid gaat Sedney meer tijd doorbrengen met haar familie en weer regelmatig Suriname bezoeken. Daar is de gezondheidszorg, ook op het gebied van kinderhartchirurgie, inmiddels verbeterd. Ze krijgt een aanstelling aan de Anton de Kom Universiteit in Paramaribo en gaat ondermeer gastcolleges en trainingen geven. Daarnaast is ze op gezette tijden in Bronovo te vinden, waar ze een spreekuur start voor piloten met hartklachten. Een verlengde van haar hobby: Sedney vliegt zelf in een sportvliegtuigje. ■

